

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. 12. 2025, sp. zn. 25 Cdo 1552/2025, ECLI:CZ:NS:2025:25.CDO.1552.2025.1

Číslo: 28/2026

Právní věta:

Odměna advokáta společně zastupujícího více účastníků se podle § 12 odst. 4 advokátního tarifu ve znění účinném od 1. 1. 2025 určí tak, že u každého účastníka se plná odměna krátí o aritmetický průměr procentních hodnot, které se v závislosti na počtu účastníků uplatní podle tohoto ustanovení.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 16.12.2025

Spisová značka: 25 Cdo 1552/2025

Číslo rozhodnutí: 28

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Náklady řízení, Ochrana dobré pověsti právnické osoby, Ochrana osobnosti, Odměna advokáta

Předpisy: § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění od 1. 1. 2025

§ 237 o. s. ř.

§ 81 o. z.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud odmítl dovolání žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 2. 2025, sp. zn. 68 Co 309/2024, a rozhodl o náhradě nákladů dovolacího řízení.

I.

Dosavadní průběh řízení

1. Obvodní soud pro Prahu 4 rozsudkem ze dne 24. 9. 2024, č. j. 10 C 81/2024-128, zamítl výroky I, II a III žalobu, jíž se žalobce domáhal, aby žalované 1) bylo uloženo zdržet se sdělování ve výroku I konkretizovaných informací týkajících se společnosti GRUMANT, s. r. o. (dále jen „společnost GRUMANT“), dále aby žalované 1) bylo uloženo omluvit se za obsah dvou e-mailů ze dne 19. 8. 2021 zaslanych společností KORLOY EUROPE GmbH, KYOCERA UNIMERCO Tooling Sp. z o. o. a YG-1 Co., Ltd. a poskytnout žalobci za újmu způsobenou těmito e-maily zadostiučinění ve výši 60 000 Kč a konečně aby jí bylo uloženo omluvit se za obsah vyjádření ze dne 3. 3. 2022 adresovaného Krajskému soudu v Ústí nad Labem v řízení sp. zn. 20 Cm 74/2021 a poskytnout žalobci za újmu způsobenou

tímto vyjádřením zadostiučinění ve výši 60 000 Kč; vůči žalovanému 2) se žalobce domáhal omluvy za obsah vyjádření ze dne 3. 3. 2022 adresovaného Krajskému soudu v Ústí nad Labem v řízení sp. zn. 20 Cm 74/2021 a poskytnutí zadostiučinění ve výši 30 000 Kč; a vůči žalovanému 3) se žalobce domáhal omluvy za obsah dvou e-mailů ze dne 19. 8. 2021 zaslaných společností KORLOY EUROPE GmbH, KYOCERA UNIMERCO Tooling Sp. z o. o. a YG-1 Co., Ltd. a poskytnutí zadostiučinění ve výši 60 000 Kč a dále omluvy za obsah vyjádření ze dne 3. 3. 2022, adresovaného Krajskému soudu v Ústí nad Labem v řízení sp. zn. 20 Cm 74/2021, a poskytnutí zadostiučinění ve výši 30 000 Kč, a výroky IV až VI rozhodl o nákladech řízení. Skutková zjištění byla v zásadě mezi účastníky nesporná, došlo k odeslání dvou e-mailů obchodním partnerům žalobce v roce 2021 a následně k vyjádření ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, přičemž se vede rovněž spor o ochranu pověsti právnické osoby žalobou z 9. 4. 2024 podanou k Městskému soudu v Praze proti všem třem žalovaným, v níž se společnost GRUMANT domáhá omluvy, zdržovacího nároku a přiměřeného zadostiučinění v penězích v souvislosti s obsahem e-mailů z 19. 8. 2021 a s obsahem vyjádření z 3. 3. 2022, a žalovaná 1) zastoupená žalovaným 2) se omluvila za oslovení obchodních partnerů společnosti GRUMANT dopisem ze dne 2. 9. 2024. Po právní stránce dospěl obvodní soud k závěru, že v řízení posuzované výroky se z větší části netýkaly žalobce, žalované 2) a 3) nelze považovat za původce vyjádření z 3. 3. 2022, které navíc představovalo právem dovolený výkon procesních práv. Ohledně e-mailů zaslaných dne 19. 8. 2021 žalovaným 3) za žalovanou 1) neshledal obvodní soud aktivní věcnou legitimaci žalobce.

2. Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 6. 2. 2025, č. j. 68 Co 309/2024-172, potvrdil rozsudek obvodního soudu (výrok I) a dále rozhodl o nákladech odvolacího řízení (výroky II až IV). Ztotožnil se přitom jak se skutkovými závěry soudu prvního stupně, tak s jeho právním posouzením. Konkrétně se závěrem, že v případě e-mailů ze dne 19. 8. 2021 nebylo zasaženo do osobnostních práv žalobce, neboť se jej výroky vůbec netýkaly, vztahovaly se výhradně ke společnosti GRUMANT, s níž žalobce nelze ztotožňovat. Odvolací soud připomenul, že se žalovaná 1) za předmětné výroky písemně omluvila společnosti, a tedy přičítá-li si újmu žalobce osobně, dostalo se i jemu satisfakce. Dále se ztotožnil i se závěrem ohledně procesního vyjádření ze dne 3. 3. 2022 učiněného vůči soudu ve sporu o ochranu práv tvrzeně porušených nekalosoutěžním jednáním, jelikož nešlo o exces, ale pouze o vyjádření k žalobě, reakci na skutečnosti v ní vylíčené, a tedy dovolené. Ve vyjádření výslovně vůči žalobci šlo o jeho jednatelskou pozici a vůdčí roli ve společnosti a fungování zaměstnaneckých a mezilidských vztahů uvnitř společnosti, nikoli o údaje nesouvisející (např. údaje z jeho soukromí, rodinného života apod.). Rovněž se odvolací soud ztotožnil se závěrem, že žalovaná 1) v tomto vyjádření nevybočila z mezí, v nichž realizovala své procesní právo, a nemohla tak neoprávněně zasáhnout do osobnostních práv žalobce, jakož i se závěrem, že pasivní věcná legitimace žalovaných 2) a 3) zde není dána, neboť toto jednání lze přičítat toliko žalované 1).

II.

Dovolání a vyjádření k němu

3. Rozsudek odvolacího soudu ve výroku I napadl žalobce dovoláním, jehož přípustnost odůvodnil tím, že jednak rozhodnutí závisí na otázce hmotného práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od rozhodovací praxe dovolacího soudu, a to konkrétně v otázce aktivní věcné legitimace žalobce, jelikož se výroky netýkaly přímo něj, avšak byl jimi v očích svých obchodních partnerů zasažen více než předmětná obchodní společnost, a ve specifických okolnostech dané věci se má jednat o otázku dovolacím soudem dosud neřešenou. Dle dovolatele je možno učinit mezi žalobcem a společností GRUMANT rovnítko díky jeho pozici čelního a klíčového představitele obchodu a vztahů se zahraničními partnery a dále soudy nedostatečně posoudily okolnost původu obchodních partnerů ve východní Asii a s tím spojené kulturní propojení osoby žalobce jako zakladatele společnosti odůvodňující jeho aktivní věcnou legitimaci. Dovolatel namítá nepřezkoumatelnost rozsudku, jelikož soudy neprovedly žádné důkazy k posouzení otázky, zda by se předmětnými výroky cítil dotčen na cti

každý, kdo by se nacházel na místě postižené osoby, a k tomu odkázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. [30 Cdo 2033/2009](#). V dalším obsahu dovolatel předestírá, čím měla být zasažena přímo jeho osobnostní práva a jaké to pro něj má důsledky. Dle něj dospěly soudy k nesprávnému závěru ohledně pasivní legitimace žalovaného 3) k omluvě za e-maily ze dne 19. 8. 2021, který měl jednat ze zvláště zavrženíhodné pohnutky podle § 2971 o. z., a proto má být žalovaný 3) legitimován věcně pasivně a dovolatel aktivně. Jeho konkrétní postavení a propojení se společností a intenzita újmy pak mají založit jeho aktivní věcnou legitimaci jako otázka dovolacím soudem neřešená vzhledem ke konkrétním okolnostem. Dovolatel tvrdí, že jeho osobnostní práva byla zasažena více než práva dotčené společnosti GRUMANT. Rovněž ve vztahu k vyjádření ze dne 3. 3. 2022 měly dospět nalézací soudy k nesprávnému závěru, že se jedná o přípustný výkon práva, neboť dle dovolatele se jednalo o úmyslné pomluvy a očernění dobrého jména společnosti a žalobce bez procesní hodnoty v projednávané věci, a tedy se jedná o exces. Za příklad dává dovolatel mediálně známou kauzu ve věci pana Š., jemuž byla přiznána kromě omluvy i náhrada nemajetkové újmy ve výši 50 000 Kč, přičemž dovolatel vnímá intenzitu své újmy jako závažnější. Dovolatel v tom spatřuje jak odklon od uvedené rozhodovací praxe dovolacího soudu, tak i porušení jeho práva na spravedlivý proces. Navrhl proto, aby Nejvyšší soud zrušil rozhodnutí soudů obou stupňů a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

4. Žalovaní ve svém vyjádření navrhli dovolání odmítnout pro nepřipustnost a přiznat jim náhradu nákladů dovolacího řízení, neboť v dovolání předestřené otázky postrádají přesah do obecné roviny práva a jedná se o zraněné ego žalobce, přičemž výklad právních otázek odvolacím soudem je v souladu se zákonem i soudní judikaturou.

III. Přípustnost dovolání

5. Nejvyšší soud jako soud dovolací (§ 10a o. s. ř.) shledal, že dovolání bylo podáno včas, účastníkem řízení (§ 240 odst. 1 o. s. ř.), za splnění zákonné podmínky právního zastoupení dovolatele (§ 241 odst. 1 o. s. ř.), avšak není přípustné (§ 237 o. s. ř.).

6. Předpokladem povinnosti odčinit nemajetkovou újmu způsobenou zásahem do osobnosti fyzické osoby je existence zásahu objektivně způsobilého vyvolat nemajetkovou újmu spočívající buď v porušení, nebo jen ohrožení osobnosti fyzické osoby v její fyzické a morální integritě. Tento zásah musí být neoprávněný (protiprávní) a musí zde být zjištěna existence příčinné souvislosti mezi takovým zásahem a dotčením osobnostní sféry fyzické osoby. Některé zásahy, byť se zdánlivě jeví tak, že odporují objektivnímu právu, není možno posuzovat jako neoprávněné, a to pro existenci okolností vylučujících neoprávněnost zásahu. Jde o případy, kdy k zásahu do osobnosti fyzické osoby došlo při výkonu jiného subjektivního práva stanoveného zákonem, popřípadě, kde jiný subjekt plnil právní povinnost, kterou mu uložil zákon. Pak, pokud nejsou překročeny zákonem stanovené meze, jde o situace, kdy nad individuálními zájmy jednotlivých fyzických osob, do jejichž osobnosti je zasahováno, převládá závažnější, významnější a funkčně vyšší zvláštní veřejný zájem. Takovýto zásah zůstává povoleným za předpokladu, že se stal přiměřeným způsobem a zároveň není-li v rozporu s takovými oprávněnými zájmy fyzické osoby, na kterých je třeba s ohledem na zajištění elementární úcty k důstojnosti její osobnosti trvat (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 21. 12. 2004, sp. zn. [30 Cdo 1526/2004](#)).

7. Zásah je dále třeba vždy posuzovat v kontextu s okolnostmi, za nichž k němu došlo, a s přihlédnutím k funkci, kterou výkon dotčených práv či povinností plní [srov. stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 14. 4. 2010, [Cpjn 13/2007](#), uveřejněné pod číslem 54/2010 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, část občanskoprávní a obchodní, (dále jen „Sb. rozh. obč.“), na které odkázal sám dovolatel]. Zejména nejde-li o bezúčelné a svévolné vyjadřování, ale vyjádření podnětené předchozím jednáním druhé osoby, případně nejde-li o

urážky, vulgarity či napadání, či o hodnotící soudy bez dostatečného faktického podkladu, není důvodu mít za to, že by šlo o nepřiměřený způsob výkonu subjektivního práva (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 1. 2021, sp. zn. [25 Cdo 4125/2019](#), nebo ze dne 30. 3. 2021, sp. zn. [25 Cdo 2904/2020](#)).

8. Rozhodovací praxe je dále jednotná potud, že u sdělení majících povahu skutkových tvrzení je třeba při posuzování jejich potenciálu zasáhnout do práv jiné osoby vyjít z toho, že pravdivost sdělení se posuzuje s přihlédnutím k celkovému kontextu a nelze na ně klást nereálné požadavky absolutního souladu s objektivním stavem (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 3. 2. 2015, sp. zn. [II. ÚS 2051/14](#), či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 1. 2023, sp. zn. [25 Cdo 2491/2022](#)). Každé zjednodušení (či zkreslení) nemusí nutně vést k zásahu do osobnostních práv dotčených osob (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 6. 2022, sp. zn. [25 Cdo 2540/2021](#), a ze dne 27. 6. 2023, sp. zn. [25 Cdo 2105/2022](#)).

9. Posuzované výroky lze rozdělit na výroky obsažené ve dvou e-mailech zaslaných dne 19. 8. 2021 žalovaným 3) jménem žalované 1) obchodním partnerům společnosti GRUMANT a na výroky obsažené ve vyjádření žalované 1) ze dne 3. 3. 2022 zaslané jejím zástupcem soudu.

10. Co do výroků obsažených v e-mailech ze dne 19. 8. 2021 obchodním partnerům společnosti GRUMANT, odvolací soud jednak neučinil závěr, že žalovaný 3) není ve věci pasivně věcně legitimován, v tomto směru námitka dovolatele nevychází z odůvodnění rozsudku odvolacího soudu, jednak přesvědčivě a srozumitelně vysvětlil, proč nelze výroky týkající se výhradně společnosti GRUMANT považovat za způsobilé zasáhnout do osobnostní sféry dovolatele jako fyzické osoby. Výroky se jej osobně netýkaly, nelze jej osobně ztotožňovat s právnickou společností GRUMANT, navíc se již žalovaní společnosti písemně omluvili a společnost GRUMANT má vlastní prostředky právní ochrany, jichž ostatně využila a vede vlastní řízení o zásah do své dobré pověsti. Dovolatelem předestřené argumenty na tomto posouzení nemohou nic změnit. Dovolatele nelze ztotožnit s jím vedenou a vlastněnou společností, a to ani na základě původu jeho obchodních partnerů. Tento právní závěr je tak v souladu s výše citovanou rozhodovací praxí dovolacího soudu.

11. Ve druhém zmíněném případě dospěl odvolací soud k závěru o oprávněném výkonu práva hájit se před soudem, když posoudil obsah výroků vzhledem k předmětu řízení, neboť zjevně nešlo o exces ve smyslu výše citované judikatury. Na základě skutkových zjištění (jež podle § 241a odst. 1 o. s. ř. nepodléhají dovolacímu přezkumu) bylo zjištěno, že předmětem řízení u Krajského soudu v Ústí nad Labem byla mj. i otázka mezilidských vztahů bývalých zaměstnanců společnosti GRUMANT a jejich přetahování do žalované 1), a tedy vyjádření žalované 1) ohledně mezilidských vztahů na pracovišti a k důvodům odchodu bývalých zaměstnanců včetně žalovaných 2) a 3), byť pro dovolatele nelichotivých, nebylo svévolným a bezúčelným útokem na dovolatele, ale souviselo s projednávanou věcí. Nešlo o urážky, vulgarity či napadání, ale o subjektivní vnímání chování dovolatele ze strany žalovaných 2) a 3). Ze strany žalované 1) šlo o tvrzení, kterým doprovázela informaci o přetahování bývalých zaměstnanců společnosti GRUMANT, a tato společnost na to rovněž podrobně reagovala v daném řízení. Výroky žalované 1) o dovolateli také nebyly zveřejněny a nebylo ani zjištěno, že by je žalovaní opakovali při jiné příležitosti nebo že by je nějakým způsobem uvedli v širší známost. Jak správně uvedl soud prvního stupně, ačkoli nelze hodnotit pozitivně, že v řízení před Krajským soudem v Ústí nad Labem proběhla relativně nevybíravá výměna názorů žalované 1) a společnosti GRUMANT, v níž zazněly dotčené výroky, tato výměna nepředstavovala exces z výkonu procesních práv a povinností a je na tammím soudě, aby činil závěry o tom, jakou argumentaci bude považovat za přesvědčivou a která z před ním vznesených tvrzení bude považovat za relevantní a za prokázaná. Není namístě, aby zdejší soud tuto jeho činnost nahrazoval v řízení o žalobě na ochranu osobnosti. Závěru odvolacího soudu, že ze strany žalovaného nedošlo k excesu, tak nelze ničeho vytknout, a dovolací soud jej shledal souladným s ustálenou judikaturou (srov. např. již výše citované stanovisko č. [54/2010](#) Sb. rozh. obč., nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 9. 2018, sp. zn. [30 Cdo 1050/2018](#)).

12. Z uvedených důvodů dovolací soud dovolání podle § 243c odst. 1 o. s. ř. odmítl.

13. O náhradě nákladů dovolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 243c odst. 3 věty první, § 224 odst. 1 a § 146 odst. 3 o. s. ř. S ohledem na odmítnutí dovolání mají žalovaní vůči žalobci právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení, které sestávají z nákladů zastoupení advokátem. Výše odměny advokáta za jeden úkon právní služby (vyjádření k dovolání) byla vypočtena podle § 6 odst. 1, § 7 bodu 5, § 8 odst. 1, § 9a odst. 1 písm. a) a § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění účinném od 1. 1. 2025 (dále jen „advokátní tarif“). K tomu náleží paušální částka náhrady hotových výdajů ve výši 450 Kč dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, jež je rozdělena každému ze žalovaných v poměru 1/3 a 21% náhrada za daň z přidané hodnoty podle § 137 odst. 3 o. s. ř. Advokát žalovaných učinil ve věci jeden úkon právní služby - vyjádření k dovolání ze dne 30. 5. 2025, za který mu náleží mimosmluvní odměna podle § 11 odst. 1 písm. k) advokátního tarifu.

14. Podle § 12 odst. 4 advokátního tarifu jde-li o společné úkony při zastupování nebo obhajobě dvou nebo více osob, náleží advokátovi za druhou a každou další takto zastupovanou nebo obhajovanou osobu snížená mimosmluvní odměna. Mimosmluvní odměna se snižuje za druhou osobu o 20 %, za třetí osobu o 40 %, za čtvrtou osobu o 60 % a za pátou a každou další osobu o 80 %.

15. Změna § 12 odst. 4 advokátního tarifu provedená vyhláškou č. 258/2024 Sb. s účinností od 1. 1. 2025 byla odůvodněna snahou předkladatele zohlednit relativně nižší náročnost právní služby (vzhledem k jednotlivým klientům), která by se v praxi měla snižovat se zvyšujícím se počtem klientů, dále zohlednit požadavek na dostatečnou jednoduchost právní úpravy odměňování, neboť rozhodování o odměně, resp. náhradě nákladů řízení, je otázkou nemeritorní, rozhodování o této otázce by tedy nemělo být příliš složité (viz odůvodnění vyhlášky č. 258/2024 Sb. v databázi beck-online). Znění citovaného ustanovení vyvolává vzhledem k užití řadových číslovek dojem, že pro určení odměny je důležité pořadí zastupovaných účastníků. Je-li však smyslem úpravy snížit odměnu tím více, čím více je účastníků zastoupených týmž advokátem, musí být rozhodující jejich počet, nikoli pořadí. Kromě toho v případě zastupování více samostatných společníků, kteří uplatňují, nebo je proti nim uplatňováno více různých nároků, je třeba odměnu, která je součástí náhrady nákladů řízení přiznávané těmto účastníkům, a nikoli zástupci, rozvrhnout poměrně mezi jednotlivé účastníky podle jednotného objektivního kritéria, jímž je tarifní hodnota odpovídající nárokům připadajícím na toho kterého účastníka, aby nebyl neodůvodněně některý z nich zvýhodněn či znevýhodněn. Se zřetelem k uvedenému je namíste citované ustanovení vyložit tím způsobem, že odměna advokáta společně zastupujícího více účastníků se podle § 12 odst. 4 advokátního tarifu určí tak, že u každého účastníka se plná odměna krátí o aritmetický průměr procentních hodnot uvedených v tomto ustanovení v závislosti na počtu účastníků (tj. v daném případě $0\% + 20\% + 40\% = 60\% : 3 = 20\%$).

16. Náhrada nákladů zastoupení jednotlivých žalovaných se tedy vypočítá takto: žalovaná 1) - tarifní hodnota 120 000 Kč - nekrácená odměna 5 900 Kč - krácená 4 720 Kč + poměrná část náhrady hotových výdajů 150 Kč + náhrada DPH 1 023 Kč = 5 893 Kč; žalovaný 2) - tarifní hodnota 30 000 Kč - nekrácená odměna 2 300 Kč - krácená 1 840 Kč + poměrná část náhrady hotových výdajů 150 Kč + náhrada DPH 418 Kč = 2 408 Kč; žalovaný 3) - tarifní hodnota 90 000 Kč - nekrácená odměna 4 700 Kč - krácená 3 760 Kč + poměrná část náhrady hotových výdajů 150 Kč + náhrada DPH 821 Kč = 4 731 Kč.

17. Lhůta k plnění byla stanovena podle § 160 odst. 1 o. s. ř., místo plnění podle § 149 odst. 1 o. s. ř.